

ПРЕС КЛИПИНГ

22. март 2013.

НАСЛОВИ

Сиромаше чека „појачани” чек;(стр.2)

Стечајни бизнис: Задужи па уништи фирму;(стр.3)

Запосленост: Подаци не штимају;(стр.4)

Нови закон о раду до краја године;(стр.5)

Да ли су семинари за усавршавање корисни наставницима;(стр.6)

Здраве компаније постају таоци пропалих фирми;(стр.7)

Сад директори предлажу стечај;(стр.9)

Неисплаћене јубиларне награде;(стр.10)

ПУ Радост – Радници плаћају цену политичке заврзламе;(стр.12)

Радници држе опело фабрици хартије;(стр.14)

Читуља за фабрику хартије у Чачку;(стр.15)

Сиромаше чека „појачани” чек

Б. СТЈЕЛЈА

Најмање 731.059 најугроженијих грађана од априла ће подизати ”издашније” износе. Држава ће за социјална давања морати да издвоји још 123,7 милиона динара

СИРОМАШНИХ породица у Србији је све више. Према подацима ресорног министарства, пре само пет година на списку корисника социјалне заштите било је 516.907 презимена, а данас их је 60 одсто више. Тако је Министарство рада, са буџетом од око 120 милијарди динара годишње, међу ”најскупљим” ресорима у држави.

Хронична беспарица у овом часу ”дрма” 731.059 грађана Србије и сваком од њих држава покушава да олакша скромним социјалним давањима. Од идућег месеца ће, међутим, њихови чекови бити ”ојачани” за око четири одсто, што ће тренутне расходе Министарства рада, запошљавања и социјалне политике од 3.094.121.800 динара подићи за најмање 123,7 милиона динара.

- Социјална давања се усклађују два пута годишње, у априлу и у октобру - објашњава Георгина Илић из Министарства рада. - Тада се износи повећавају за раст потрошачких цена из претходних шест месеци. У другој половини априла када Републички завод за статистику званично саопшти колика је била инфлација у протеклом полугодишту, знаћемо те износе. Те суме исплаћиваће се од маја и важиће све до октобра.

У Сектору за бригу о породици кажу да повећања, иако делују скромно, у сваком случају, нису занемарљива јер им се нада значајан број грађана. У фебруару је само од социјалних помоћи живело 253.047 грађана, односно 99.361 породица. Помоћ коју су ови грађани добијали зависила је, не само од њиховог сиромаштва, већ и од ”величине” фамилије и евентуалне болести појединих чланова. Тако је најнижа основица, која припада једночланом домаћинству, била 7.275 динара, али она се може увећати и до пет пута. Зато је са рачуна министарства, само на ове социјалне помоћи, у прошлом месецу потрошено највише новца, чак 1.024.158.239 динара.

И за исплату дечјих додатака, који припадају породицама које живе у оскудици расход је био сасвим ”издашан”. Чекови су подељени на 204.268 адреса на којима станује 384.206 деце, на шта је у фебруару потрошено 990.998.232 динара. А још 511.982.795 динара је распоређено на 60.981 малишана чији су родитељи остварили право на родитељски додатак. У Министарству кажу и да је 18.292 корисника, у прошлом месецу, добило додатак за туђу негу и помоћ, за шта је издвојено 188.662.902 динара, а још 14.533 је примило увећани додатак за туђу негу што је коштало додатних 378.319.632 динара.

НА АДРЕСУ СТИЖЕ ЧЕТИРИ ОДСТО ВИШЕ

У РЕПУБЛИЧКОМ заводу за статистику кажу да је досадашња инфлација достигла 3,5 одсто. У октобру 2012. је забележен укупан раст цена за 2,9 одсто, у новембру није било поскупљења, у децембру је дошло до пада за 0,4 одсто, у јануару ове године цене су порасле за 0,6 и у фебруару

за 0,5 одсто. Чека се још март, али се претпоставља да би инфлација у овом месецу могла бити идентична фебруарској.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:425509-Stecajni-biznis-Zaduzi-pa-unisti-firmu>

Стечајни бизнис: Задужи па уништи фирму

С. Б. - Д. И. К.

Стечај за власнике појединих предузећа у нашој земљи представља добар посао. У већем броју случајева регистроване су злоупотребе са фирмама повезаних лица

СТЕЧАЈ за власнике појединих предузећа представља добар посао. Они наменски униште једну фирму, али све што у њој ваља претходно пребаце у другу, такође у свом власништву. А све како би избегли плаћање обавеза.

Најчешће ово функционише по следећем принципу: власник презадужи једно предузеће, а, како не може да намири дугове, из фирме извуче машине, опрему, возила... Имовину пребаци на своје друго предузеће или на фирму у власништву повезаног лица, а прво предузеће, са свим дуговима, препусти стечају.

- Око 95 одсто предузећа оде у стечај због реалних разлога - каже, за „Новости“, Драгољуб Рајић, директор Уније послодаваца Србије.

- Сви облици злоупотребе стечаја, како би се избегло плаћање обавеза, по правилу су везани за оснивање фирми повезаних лица.

Рајић објашњава да је чест пример оснивање четири, пет повезаних фирми, од којих само једна заиста ради, а преостале имају по једног или ниједног запосленог.

- Само једна фирма обавља конкретан посао у који су ушле све заједно, и сва потраживања и дуговања се воде на њу - наводи Рајић.

АКТИВНИ ПОСТУПЦИЈУ СРБИЈИ је тренутно у стечају 2.507 предузећа. Такозвана ликвидациона вредност имовине код 2.150 фирми је 309,5 милијарди динара. Стечај представља крајње решење коме прибегавају и дужници и повериоци. Дужник, јер му се у највећем броју случајева гаси фирма, а поверилац, јер никада не може да се намири у пуном износу.

- Како новац пристиже, ова фирма све пребацује на преостале три.

У једном тренутку, када више не може да намирује обавезе, прва фирма иде у блокаду, па у стечај, а власник је у међувремену из ње извукао све што је могао.

- Овакви случајеви бележе се у поступцима јавних набавки, код такозваних ташна-машна фирми, где су се појављивала фиктивна предузећа која брзо оду у стечај, а средства и новац се претходно брзо извуку у друге фирме - каже Рајић.

И кроз приватизацију је било примера да неко купи предузеће, задужи га на име разних послова и кредита, новац и опрему пребаци у своју другу фирму, а задужену отера у стечај. Поједини су једино из тог разлога и улазили у цео поступак куповине предузећа.

Запосленост: Подаци не штимају

С. БУЛАТОВИЋ

Економисти не очекују пораст запослености до краја године и сумњају у статистичке резултате. Статистичари одговарају да су податке обрадили по међународним стандардима

СРПСКА привреда показује лагани опоравак, али не у свим секторима. Опорављају се аутомобилска, фармацеутска и нафтна индустрија, па до краја године није реално очекивати да ће се повећати запосленост. То је могуће само ако се покрену остале делатности, које чине већи део привреде. Ово сматрају аналитичари Фонда за развој економске науке, окупљени у „Кварталном монитору“, а истовремено доводе у питање налазе Републичког завода за статистику по којима је крајем прошле године незапосленост у Србији са 25,5 смањена на 22,4 одсто.

Статистичари су у октобарској анкети о радној снази констатовали смањење незапослености и то за чак 71.328 људи. Налазе је и Народна банка Србије узела са резервом, види се у Извештају о инфлацији, а слична опаска се чула и од министра финансија и привреде Млађана Динкића на Бизнис форуму на Копаонику.

- Подаци да је крајем прошле године дошло до смањења незапослености су више него сумњиви - сматра Милојко Арсић, професор Економског факултета. - Не одговарају ниједном другом макроекономском показатељу. Опада тражња, потрошња, смањују се порески приходи. Ни сезонски фактори не могу то да објасне, јер је пољопривреда била у паду. Можда је у питању последица промене методологије.

У Републичком заводу за статистику, међутим, одговарају да се анкета ради по међународним стандардима. Од априла до октобра прошле године дошло је до преласка незапослених у неформалну запосленост, што је „рад на црно“. Зато се то не види у бруто домаћем производу, нити у пореским приходима.

- Тачно је да пад незапослености не одговара осталим макроекономским подацима, али то не значи да су подаци лоши. Подаци су добри, никад бољи - каже Владан Божанић, начелник Одељења за анкетна истраживања РЗС. - Методологија је иста. Видећемо податке из априла, а увешћемо и анкету у јуну. Тако ћемо тачно знати шта се дешава од априла до октобра.

У ИНДУСТРИЈУ ПАМЕТНО

- ДОБРО је да је дошло до спознаје да држава мора нешто да предузме, али је опасно да се у то уђе без изградње механизма - сматра Кори Удовички из Центра за високе економске студије. - Ако се на овакву државу накалеми програм реиндустријализације, то ће само бити брже срљање у дужничку кризу. Најважније је да свака мера буде добро продискутована, јавна и да се унапред одреде мерила по којима ће се процењивати да ли је успешна. Важно је брзо признати грешке и изаћи из њих.

Нови закон о раду до краја године

Решење неће бити идеално, али ћемо покушати да пронађемо симбиозу интереса, рекао Јован Кркобабић

До краја 2013. пред народним посланицима требало би да се нађе предлог новог закона о раду, којим ће бити обухваћене и усклађене четири групе интереса: радника, послодаваца, државе и Европске уније, односно међународне заједнице, изјавио је јуче др Јован Кркобабић, потпредседник Владе Србије и министар рада, запошљавања и социјалне политике, на округлом столу, у организацији Савеза самосталних синдиката Србије (СССС), уз подршку Фондације „Фридрих Еберт”.

Кркобабић је рекао да је реч о изузетно сложеној материји. Сваки закон носи субјективитет онога ко га прави и чије интересе треба да брани, али уз нешто уступака могуће је постићи резултат прихватљив за све четири поменуте групе. Мора се заштитити интерес радничке класе, она мора да ради, иначе неће бити резултата, нагласио је Кркобабић. Сигурно да решење неће бити идеално, али радну групу треба допунити стручним људима и покушати да пронађемо симбиозу свих мишљења и интереса, рекао је потпредседник владе.

Председник СССС-а Љубиша Орбовић рекао је да је важећи закон донет 2005. и оценио да се измене закона о раду чине обично у првој години мандата владе, како би јавност на њих заборавила у наредне три године. „Шта добијамо изменама Закона о раду, да ли су то већа запосленост и инвестиције, или само већи профит послодавца”, запитао је Орбовић.

Нови закон предвиђа да се отпремнине исплаћују само за период који је запослени провео код последњег послодавца, напоменуо је председник СССС-а. Новина је и флексибилно запошљавање, односно рад на одређено време, рекао је Орбовић и оценио да је то погубно за млађе људе, јер они неће имати сигурност и стабилност, и биће зависни од послодавца. Нејасно остаје и шта тачно значи увођење „рада у пару”, рекао је Орбовић, додавши да нема примедба на предложени рад на даљину.

Његош Потезица, потпредседник СССС-а, истакао је да је циљ новог закона да се обезбеде бољи услови рада, уз већи профит послодавца и средства за државу. Посебно, истакао је Потезица, треба заштитити труднице, породиље и мајке са децом са посебним потребама. Михаел Ерке из Фондације „Фридрих Еберт” рекао је да је кључна реч флексибилност и да је пред Србијом одлука за који ће модел да се определи – англосаксонски или континентални, односно скандинавски.

Покушавали смо и претходних година да донесемо измене Закона о раду и није било сагласности, али сада је дошао тај тренутак, казао је државни секретар Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Зоран Мартиновић. Како је навео, неопходно је наше прописе усагласити са европским стандардима, за побољшање инвестиционе климе и повећање запослености.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић рекао је да послодавци желе да чују шта синдикати мисле. Али, да бисмо применили скандинавски или континентални модел, морамо да имамо и привреду као у тим земљама, нагласио је Атанацковић и додао да су радници у Србији често робови послодаваца, а послодавци „осуђени на раднике”, пошто је веома тешко раскинути уговор о раду. Управо то спречава послодавце да масовније запошљавају, истакао је председник УПС-а.

Б. Билбија

<http://www.politika.rs/rubrike/Drustvo/Da-li-su-seminari-za-usavrsavanje-korisni-nastavnicima.sr.html>

Да ли су семинари за усавршавање корисни наставницима

Синдикат образовања Србије негодује што просветни радници иду на предавања о менаџменту, управљању, финансијама, аутизму...

Немогуће је да је запосленима у образовању потребно да у свом стручном усавршавању бирају неке од око 1.600 акредитованих семинара. Већина тема које се појављују на тим семинарима су потпуно небитне за просветне раднике и служе искључиво за богаћење предавача који често за два дана узму и по две просечне плате у образовању – речи су Бранислава Павловића, председника Синдиката образовања Србије, који позива Министарство просвете, науке и технолошког развоја „да коначно уведе ред у одржавање такозваних акредитованих семинара”.

Наставници морају да похађају те семинаре да би скупили 120 бодова за лиценцу, појашњава Павловић, и каже да је то као идеја у реду, али се, међутим, „отело контроли”. Уверен је да је онај ко је прописао ову норму и натерао наставнике да похађају семинаре, сигурно имао у виду да ће ту неко добро да заради.

– Не знам чему служи половина постојећих семинара. Дobar део тих, које наставници треба да похађају, односи се на менаџмент, управљање, финансије, улогу директора... Шта то треба обичном наставнику? – пита председник Синдиката образовања.

Наводећи пример из праксе, препричао је да је имао прилике да се увери да су неки извођачи семинара узимали по 100.000 динара за два дана.

– Толико је зарадио један психолог. Причао је о аутизму, и то је лепо да ја знам као део основног образовања, али шта ће то наставницима у редовним школама кад аутистична деца сигурно неће доћи у гимназију или неку средњу школу – каже Павловић.

Он истиче да су посебна прича предавачи који су добили да воде ове семинаре.

– Међу њима су бројни запослени у Министарству просвете, пријатељи запослених, бивши запослени који сада раде на другим местима, пензионери, као и запослени у два просветна завода. Радници Министарства просвете, који лоше раде свој посао, млате паре држећи семинаре. Завод за унапређивање образовања и васпитања одлучује о томе који ће семинар бити акредитован, а онда исти ти који одлучују појављују се да држе семинаре по Србији. То је сукоб интереса и злоупотреба службеног положаја. Ту је реч о чистој манипулацији. Зашто им министар не да мало већу плату, да нас не гњаве по тим семинарима – став је Бранислава Павловића.

Он напомиње да настојања Синдиката образовања Србије да се уведе ред у овом делу „наводног остручавања наставника и да се пропише максимална реална цена за предаваче” до сада нису била успешна. Синдикалци захтевају да се према потребама запослених одреди мањи број семинара, да се лимитирају цене семинара и по њиховој процени „најбоље би било да извођачи буду компетентни и да нису запослени у Министарству просвете, науке и технолошког развоја, нити у просветним заводима”.

Да ли су тачни наводи Павловића? Колико је акредитованих семинара за стручно усавршавање просветних радника и које су теме доминантне? Ко држи те семинаре и колико се то плаћа? Откуд у просветним круговима идеја да деца са аутизмом неће стићи у средњу школу, у време када се форсира инклузивно образовање, а зналци објашњавају да особе са аутизмом нису нужно ометене у менталном развоју и да су често натпросечно интелигентне? Сва ова питања поставили смо надлежнима у Министарству просвете, али јуче нисмо добили њихов одговор.

М. Симић-Миладиновић

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/zdrave_kompanije_postaju_taoci_propalih_firmi.4.html?news_id=257783

У фокусу - Реструктурирање је други назив за неплаћање дугова

Здраве компаније постају таоци пропалих фирми

АУТОР: А. МИЛОШЕВИЋ

Београд - Неликвидност привреде проузрокована огромним дуговима државе према приватном сектору, а последично и велики дугови унутар самог приватног сектора један су од највећих проблема српске економије.

Чињеница да су фирме у реструктурирању изузете од обавезе плаћања својих дугова, то јест да њихови повериоци не могу судским путем да се наплате, здраве компаније постају таоци пропалих државних предузећа и тиме се урушава читав привредни систем. Колики то проблем може да представља, показује и пример малог привредника Небојше Крстића из Куршумлије, којем је ШИК Копаоник остао дужан 1,6 милиона динара још 2007. године. Упркос несумњивом дуговању и чињеници да је суд пресудио у његову корист, Крстић ни до данас није успео да наплати своје потраживање, јер је ШИК Копаоник 2010. ушао у поступак реструктурирања. У међувремену, ШИК Копаоник је склопио уговор са наменски формираним предузећем Симпо ШИК, у потпуном власништву Симпа из Врања, које је добило могућност да у потпуности користи све ресурсе ШИК Копаоника. Из те сарадње Симпо ШИК, према финансијском извештају 2011. године, остварио је добит нешто већу од милион динара, док је ШИК Копаоник и даље био у губицима од скоро 50 милиона, односно од преко 71 милион динара, када се посматрају и губици његових зависних фирми.

Колико српски закони штите дужнике науштрб поверилаца, Крстић показује тиме што је 2008. године суд донео одлуку да одређена опрема ШИК Копаоника треба да пређе у његову својину и државину, како би намирио своје потраживање. Међутим, када је 2010. (до када пресуда још није била извршена) Копаоник ушао у реструктурирање, суд је прекинуо извршни поступак,

чиме је Крстић остао без шансе да наплати својих 1,6 милиона динара. Суд је, међутим, утврдио да две машине укупне вредности 264.000 динара ипак треба да буду предате Крстићу, јер су му додељене правоснажном пресудом донетом пре покретања реструктурирања. ШИК Копаоник, који несумњиво дугује новац Крстићу, на ову пресуду се жалио, након чега је Апелациони суд поништио првостепену пресуду, чиме је овај привредник остао и без тог малог дела онога што му ова државна фирма дугује.

Немоћан да свој дуг наплати упркос правоснажној пресуди, Крстић каже да сада намерава да се обрати Уставном суду, а ако му ни то не помогне, да тужи државу Европском суду за људска права у Стразбуру, на којем су већ многи грађани Србије успели да добију одштету од државе.

У Симпо ШИК-у нису желели да коментаришу овај случај, као ни сам уговор који имају са ШИК Копаоником, док надлежне у ШИК Копаонику није било могуће добити позивом званичног телефонског броја тог предузећа.

Иначе, сам уговор између ШИК Копаоника и Симпо ШИК-а је веома занимљив. Након што је ШИК Копаоник враћен Акцијском фонду, Министарство финансија позива Симпо из Врања да тој компанији помогне да стане на ноге својом експертизом. Одмах после тога закључује се уговор о пословно техничкој сарадњи, којим ШИК Копаоник бива скоро па поклоњен Симпу.

Наиме, уговором се ШИК Копаоник обавезао да по цени од једног евра месечно уступи све своје погоне и друге ресурсе Симпо ШИК-у у наредних 20 година. ШИК Копаоник пристаје и да се сва његова имовина положи као обезбеђење за кредит Фонда за развој, који ће Симпо ШИК користити за реконструкцију објеката ШИК Копаоника. Након што је новцем од кредита добијеног тако што је Копаоник заложии своју имовину, Симпо реконструисао објекте и почео производњу, та компанија добија право да са Симпом ШИК уговори накнаду за пружену техничку документацију и „know how“. Дакле, ћерка фирма плаћа мајци фирми за експертизу коју је добила од ње, а којом покреће производњу у погонима које изнајмљује за један евро месечно и које је реконструисала тако што је реконструкцију платила кредитом за који гарантује туђом имовином, то јест имовином ШИК Копаоника.

Резултат је нулти ризик за Симпо уз могућност високог профита оствареног туђим ресурсима, а својим знањем. Висина ове накнаде за пружену експертизу није позната и остављена је да потпуно дискреционо сам Симпо одлучи колико ће себи платити за свој „know how“, док ШИК Копаоник нема никакву могућност да се томе успротиви.

Да је ова накнада унапред договорена између ШИК Копаоника и Симпа и да је на томе остало, читав уговор би се дао разумети као договор по којем једно лице са имовином, али без знања (Копаоник) ангажује друго са знањем, али без имовине (Симпо) да управља његовом имовином и да за то добије одређену менаџерску накнаду.

Али уговор није такав. Уместо тога, осим накнаде за „know how“ на чију висину не може да утиче, ШИК Копаоник се одриче и великог дела будућег профита, ако не и све зараде. Уговором је тако предвиђено да ће се добит Симпо ШИК-а делити тако што ће се прво исплаћивати кредит Фонду за развој, док ШИК Копаоник има право на 40 процената нето добити. Остатак профита се усмерава на проширење производње Симпо ШИК-а (а не ШИК Копаоника). Али оваквим решењем, у којем „купац“, односно Симпо није преузео никакве обавезе према повериоцима ШИК Копаоника, који је остављен у трајном реструктурирању, држава је свесно као једине оштећене оставила оне који су најмање одговорни за урушавање те фирме.

На мала врата

Држава је практично ШИК Копаонику нашла новог власника, без да је спровела било тендер било аукцију, а продајна цена је један евро месечно. Да ли ће ШИК Копаоник икада приказати профит зависи не само од успешности пословања Симпо ШИК-а, већ и од одлуке самог Симпа. По финансијском извештају за 2011. у Симпо ШИК-у је радило више од 500 људи и нема сумње да је њиховим запошљавањем решен озбиљан социјални проблем који би настао да производња у ШИК Копаонику није настављена.

<http://www.dnevnik.rs/vojvodina/sad-direktori-predlazu-stecaj>

Сад директори предлажу стечај

ЗРЕЊАНИН: Мада је крајем јануара избегла стечајни поступак, зрењанинска фирма “Војводинапут” изгледа да ће, на крају, ипак отићи у стечај. За 28. март сазвана је ванредна Скупштина акционара овог путарског предузећа, на којој ће се одлучивати о подношењу предлога за стечај

друштва према унапред припремљеном плану реорганизације. У предлогу за увођење стечаја, који је истакнут на интернет презентацији “Војводинапута”, пише само да је предузеће које води рачуна о одржавању путева у северном и средњем Банату, основано 1962. године и да је од августа 2012. потпуно обуставило сва плаћања. По подацима са сајта Народне банке Србије, рачун “Војводинапута” тренутно је у блокади око 1,2 милијарде динара.

Скупштином акционара председава Вања Кобал, син бизнисмена Душана Боровице, који преко своје “Дунав групе”, где је директор, односно једне холандске фирме, поседује чак 74,4 одсто капитала “Војводинапута”. Ако је предлог Одбора директора о контролисаном стечају утаначен са већинским власником Душаном Боровицом, односно његовим сином Вањом, нема сумње да ће 28. марта лако бити и усвојен.

Ово предузеће већ дуже време потресају озбиљни пословни проблеми. Радници су штрајковали неколико пута, тражећи исплату заосталих зарада, а почетком године умало није отворен стечај у фирми. Захтев за покретање стечајног поступка Привредном суду у Зрењанину поднео је један од поверилаца - фирма “Прва класа” из Лукићева, због дуга од око пет милиона динара.

“Прва класа” је, међутим, само дан пре рочишта суду доставила поднесак у коме је навела да одустаје од тог предлога, јер је “Војводинапут” у последњем тренутку измирио обавезе. Судији Привредног суда Радомиру Радојчићу стога није преостало ништа друго него да донесе решење о обустављању поступка за увођење стечаја. Међутим, одустајањем од стечајног поступка због враћања дуга фирми из Лукићева није решена тешка пословна ситуација у “Војводинапуту”. Директор Ненад Миљевић каже да вишемесечна блокада рачуна путарима онемогућава нормалан рад.

- Блокада рачуна износи око 1,2 милијарде динара, од чега је скоро 1,1 милијарда дуг према банкама и лизинг кућама. Оптерећују нас затезне камате које су сваког месеца веће од бруто

зарада запослених – рекао је Миљевић и нагласио да је ова компанија спремна да ради, али да је притискају велики проблеми који се гомилају годинама и који су сада кулминирали.

Ж. Балабан

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/57/Srbija+danas/1288424/Neispla%C4%87ene+jubilarne+nagrade.html>

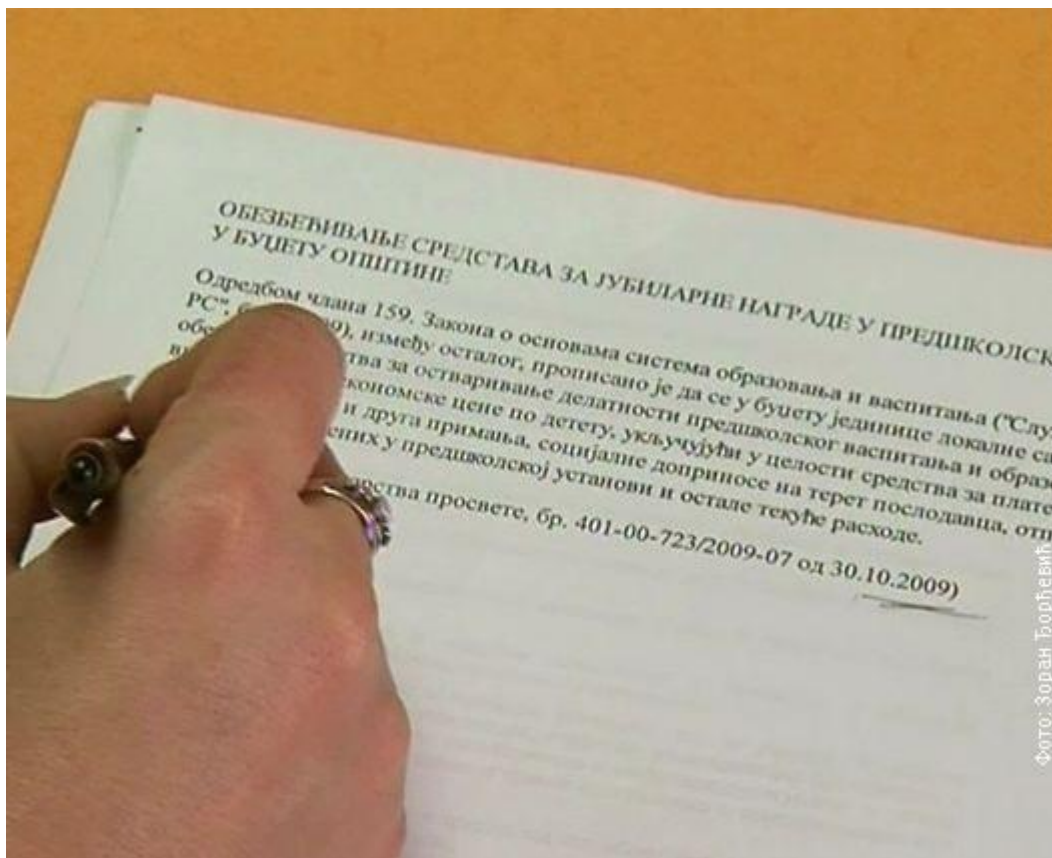
Неисплаћене јубиларне награде

Више од 200 запослених у нишкој предшколској установи "Пчелица" од 2009. године чека исплату јубиларних награда. Док "Пчелица" и Град, који је њен оснивач, ту обавезу пребацују једни на друге, оштећени радници одлучују се на тужбе. У синдикату тврде да су све локалне самоуправе у Србији, сем нишке, исплатиле ове обавезе према запосленима у предшколским установама.

Од 900 запослених у предшколској установи "Пчелица" у Нишу више од 200 њих стекло је право на јубиларне награде током претходне четири године. Њима се дугује више од 15 милиона динара.

"Тренутно у Пчелици постоји велики проблем за запослене који су стекли право на јубиларне награде од 2009. године до 2011. године. Кренула су масовна утужења, што ће довести до проблема да предшколска установа нормално функционише", каже Марица Божић, синдикат "Независност".

На тужбе које, судећи по неким већ донетим пресудама, могу да резултирају трошковима двоструко већим од садашњих потраживања и блокадом рачуна "Пчелице", радници су се одлучили после разговора са управом предузећа и градоначелником, чији је одговор у први мах био оптимистичан.

"Поменуо сам могућност да Град то плати у тренутку кад сам мислио да је Град дужан да плати јубиларне награде Пчелици, међутим, није дужан Град, него је дужна установа, након што смо анализирали", каже градоначелник Ниша Зоран Перишић.

У Пчелици, чији је оснивач град, тврде супротно.

Директор предшколске установе "Пчелица" у Нишу Зоран Јонић каже да је законом о основама система образовања и васпитања, у члану 159, јасно предвиђено да је локална самоуправа у обавези да обезбеди средства и за јубиларне награде.

Застој је настао, кажу у Пчелици, када је због економске кризе Влада пре пет година донела Уредбу о обустави исплата јубиларних награда, која више није на снази.

ПУ Радост – Радници плаћају цену политичке заврзламе

ИЗВОР: ГЛАС ЗАПАДНЕ СРБИЈЕ

ЧАЧАК – Применом уредбе Владе РС о изједначавању зараде запослених у предшколским установама у целој земљи нису смањене плате, већ само радници не добијају стимулацију, изјавила је за Глас Западне Србије директор чачанске ПУ „Радост“, Марица Нешовић.

Према њеним речима, запослени не добијају стимулацију коју су у одређеном периоду примали, што се највише одразило на помоћно особље.

„Највећи проценат стимулације је имало техничко особље, чак до 30%, али не знам тачан износ за колико су умањена примања“, казала је Нешовићева. Како би се то ублажило, започети су преговори Синдиката и руководства ПУ са представницима локалне самоуправе о повећању цене рада.

„Градоначелник је именовао испред градске управе представнике и у првој рунди преговора дефинисали смо делове колективног уговора који су за измену“, објаснила је она и додала да је послат на дораду. Он се не може изменити за један дан, истакла је она и изразила очекивање да ће се наћи најприкладније решење.

Како је изјавила Нада Вуксановић, шеф преговарачког тима локалне самоуправе одржан је један састанак са представницима ПУ и синдиката.

„Ми смо добили радну верзију уговора који је садржао незаконите одредбе, супротне Закону о платама у јавним службама. Огледају се пре свега у томе што су предлагали коефицијенте који не могу бити у колективном уговору јер су исти одређени Уредбом“, рекла је она и нагласила да су усаглашени ставови да се из сопствених средстава, уколико су планирана, може увећати основица за обрачун зарада за 30 процената на нивоу целе установе.

„Што се нас тиче, ми јесмо заинтересовани за делове уговора који се односе на „захватање“ из буџета, међутим морају се усагласити са законом, а коначну одлуку донеће Градско веће“, истакла је Вуксановићева.

Према речима Наде Дилпарић, председнице Самосталног синдиката ПУ „Радост“, радници ће тражити одговорност директора.

„Огласићемо се сутра на седници Управног одбора, јер очигледно да наше руководство није довољно упућено, Уредба о укидању стимулације је ступила на снагу у октобру прошле године, а тек сада се реагује“, истакла је она чија је зарада и додала да спремачице и техничко особље прима зараду која је испод републичког минималног просека (19.626,00 – за јануар, фебруар и март).

Иначе, како незванично сазнајемо, Нешовићевој је понуђено место директора нове ПУ, што она није прихватила, а како је након избора конституисана нова власт, постојеће је доведено у питање. Цену политичког сукоба већ плаћају радници, највише техничко особље којима је зарада смањена и до осам хиљада динара, док са васпитачима то није случај.

Радници држе опело фабрици хартије

ИЗВОР: ГЛАС

ЗАПАДНЕСРБИЈЕ

ЧАЧАК – Радници Фабрике хартије заказали су за суботу комеморацију у кругу фабрике, на коју су позвали све запослене, њихове породице, синдикате и представнике локалне самоуправе

„Већ годинама сви наши позиви и молбе нису уродиле плодом. Тврдимо да су нас уништили намерно, Агенција за приватизацију је дозволила бугарском власнику да ради шта хоће, иако смо тражили само да се закон испоштује“, рекао је у изјави за Глас западне Србије председник синдиката Милош Трипковић.

„Наша фабрика коју су стварале генерације, и која је одхранила многе заслужила је да се окупимо на њеној комеморацији, где ћемо јој рећи хвала и оптужити јавно њене убице“, казао је он.

И Тито на комеморацији

Како су нам рекли у синдикату, на комеморацији ће бити и огромна Титова слика, поред које ће бити исписана порука „И ДИКТАТОР ЈЕ БРИНУО О НАМА, ЗА РАЗЛИКУ ОД ВАС“.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2013&mm=03&dd=21&nav_id=697336

Читуља за фабрику хартије у Чачку

ИЗВОР: БЕТА

Чачак -- Радници чачанске фабрике хартије Божо Томић, у којој је производња прекинута пре две године, најавили су да ће у суботу одржати комеморацију за фабрику. како је рекао председник Самосталног синдиката фабрике Милош Трипковић, после две године судбина фабрике и даље неизвесна, да је око 300 радника две године без плате и здравственог осигурања, да им шест година није повезан радни стаж, да су огорчени и да су и они и њихове породице на ивици егзистенције.

Поводом најављене "комеморације за фабрику", на коју су поред представника медија позвани и руководиоци Града, објављена је и читуља која ће бити излепљена у суботу у кругу фабрике.

"Прошло је шест година туге и бола, а они који су те уништили и даље седе у својим фотељама, и даље им је омогућено да без срама, без иоле стида уништавају наше фабрике, убирају плодове свога нерада и уживају у њима", наводи се у читуљи који су потписали *"ожалошћени, преварени и понижени радници фабрике хартије са својим породицама"*.

Фабрика хартије приватизована је 12. јула 2007. године, када ју је купила бугарска фирма "Честим".

Производња у фабрици је обустављена маја 2011. године због искључене воде, струје и недостатка сировина, а приватизација је раскинута седам месеци касније, у децембру исте године.

По подацима Синдиката, на дан раскида приватизације укупан дуг фабрике износио је око 15 милиона евра, од којих је половина дуга према држави, а половина према радницима за неисплаћене плате и доприносе.

У међувремену је дуг фабрике са каматама, према процени синдиката, нарастао на око 18 милиона евра.

Септембру 2012. године био је покренут стечајни поступак који је након два месеца обустављен одлуком Уставног суда Србије, који је оценио да је такав поступак неуставан, а фабрика се и даље налази у статусу реорганизације.

Око 300 радника, који су две године у разним врстама протеста и захтевају да се реши статус фабрике и покрене производња, и даље се воде као запослени.